

Nr 393.

Av herr **Senander m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 223, angående ändrad lydelse av 35 § civila avlöningsreglementet den 4 januari 1939 (nr 8).*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 223 med förslag till ändrad lydelse av 35 § civila avlöningsreglementet den 4 januari 1939 föreslås, att kostnaderna för vård å allmänt sjukhus skola ersättas, vid olycksfall i tjänsten samt vid fall av tuberkulos helt och eljest till hälften av statsmedel, under förutsättning att verksläkaren eller annan läkare, som tjänstemannen enligt bestämmelserna i 34 § 1 mom. ägt anlita, förklarar sjukhusvård nödvändig samt under de villkor i övrigt, som i propositionen angivas.

Från denna allmänna regel finnes visserligen ett undantag för tjänstemän i lönegraderna A 1—8, men regeln skulle dock enligt propositionen bli den, att tjänstemännen skola betala hälften av kostnaderna för sjukhusvården, såvida densamma icke är föranledd av olycksfall i tjänsten eller fall av tuberkulos.

Med hänsyn ej minst till den låga löneställning, som den stora massan statstjänstemän innehar, finna vi det berättigat, att kostnaden för sjukhusvård helt bestrides av staten jämväl i de fall då det icke är fråga om olycksfall i tjänsten eller fall av tuberkulos. Det gäller dock sjukdomsfall av så pass svårartad karaktär, att sjukhusvård måst tillgripas, och då måste det ligga även i statens intresse, att tjänstemännen icke av ekonomiska skäl underlåta att utnyttja alla erforderliga medel för att så snabbt och så grundligt, som möjligt är, återvinna hälsan.

Propositionen innehåller ävenledes föreskrifter, enligt vilka beräkningen av storleken av den ersättning för sjukhusvård, som staten skall lämna, göres beroende på den lönegrad vederbörande tjänsteman innehar. Detta är en klassindelning, som med all rätt måste betecknas såsom ovärdig vårt samhälle, där medicinska och humanitära hänsyn, icke den sociala ställningen eller tjänsterangen böra vara avgörande vid meddelandet av sjukhusvård. Vi anse oss icke heller kunna underlåta en erinran om chefens för socialstyrelsen, generaldirektör Sigfrid Hanssons uttalande, att det icke är tilltalande ur allmänmänsklig synpunkt, att förmånen av fri läkar- och sjukhusvård utmätas efter en viss rangskala.

Frågan om sjukhusvård synes oss böra lösas fullt likformigt för alla tjänstemän, oavsett tjänsteställningen. Det synes därvid vara skäligt, att kostnaden för sjukhusvård helt bestrides av staten enligt den för sjukhuset fastställda legosängsavgiften för plats å allmän sal eller, i fråga om sinnessjukhus, enligt den för sjukhuset fastställda avgiften för vård å allmän avdelning, dock att, där beträffande tjänsteman verksläkaren prövar

den sjukes tillstånd kräva vård å halvenskilt eller enskilt rum, kostnaden för vården även i sådant fall helt bestrides av statsmedel.

Enligt medicinalstyrelsens den 15 december 1938 till Konungen avgivna yttrande med förslag till organisation av verksläkarinstitutionen skulle kostnaden för sjukhusvård åt befattningshavare vid statens järnvägar kunna uppskattas till 2 kronor 80 öre per år och befattningshavare, motsvarande en totalkostnad av 162,680 kronor per år för de tjänstemän, varå civila avlöningsreglementet blir tillämpligt. Då statens järnvägars personal nu är berättigad till fri sjukhusvård i huvudsak enligt de grunder, som här föreslås, och då medicinalstyrelsen beräknat, att kostnaderna för sjukhusvården, anordnad enligt propositionen, skulle draga en årlig kostnad av 125,000 kronor, torde kostnadsskäl icke kunna anses stå hindrande i vägen för en lösning av frågan om den fria sjukhusvården i av oss föreslagna riktning.

På grund av vad ovan anförts få vi hemställa, att riksdagen måtte besluta, att § 35 civila avlöningsreglementet erhåller följande ändrade lydelse:

»1 mom. Kostnaderna för vård å allmänt sjukhus ersättas, i den mån ej nedan annorlunda stadgas, helt av statsmedel, under förutsättning att verksläkaren eller annan läkare, som tjänstemannen enligt bestämmelserna i 34 § 1 mom. ägt anlita, förklarar sjukhusvård nödvändig samt under de villkor i övrigt, som nedan angivas.

Vid bestämmande av ersättningsens storlek skola kostnaderna beräknas:

a) i fråga om egentlig sjukhusvård enligt den för sjukhuset fastställda legosängsavgiften för plats

å allmän sal

b) i fråga om vård å sinnessjukhus enligt den för sjukhuset fastställda avgiften för vård

å allmän avdelning

Till kostnader — — — högst skulle hava erlagts.

Där beträffande tjänsteman verksläkaren prövar den sjukes tillstånd kräva vård i halvenskilt eller enskilt rum, må, utan hinder av vad ovan stadgas, av statsmedel bestridas hela kostnaden för vården. I kostnaden må härvid läkararvode inberäknas med högst det belopp, som vid tillämpning av sista punkten i nästföregående stycke skolat ersättas av statsmedel.

Ersättning — — — sjukvårdande verksamhet.

2 mom. Kostnader — — — än nu sagts.»

Stockholm den 21 mars 1939.

K. E. Senander.

J. H. Brädefors.

K. Hagberg.